

	Utolsó árfolyam	
	penz	ár
100 német. bank.	101.25	101.50
100 orosz. rubl.	101.50	102.
100 angol. font.	96.	96.
100 holland. gld.	91.75	92.50
100 svéd. riksd.	91.	91.50
100 dán. kr.	91.	91.50
100 portug. escudo.	102.50	104.
100 spanyol. real.	97.	98.
100 orosz. rubl.	175.50	176.50
100 holland. gld.	40.	41.
100 svéd. riksd.	18.	19.
100 dán. kr.	38.50	39.50
100 angol. font.	5.68	5.68
100 német. bank.	955.	957.
100 orosz. rubl.	9.55	9.57
100 angol. font.	58.70	58.80
100 német. bank.	58.70	58.80
100 holland. gld.	47.70	47.80
100 svéd. riksd.	47.70	47.80
100 dán. kr.	120.20	120.40
100 portug. escudo.	117.50	118.
100 spanyol. real.	361.	362.
100 orosz. rubl.	164.	165.
100 angol. font.	368.	369.
100 német. bank.	116.	117.

Utolsó árfolyam

100 német. bank. 101.25 101.50
 100 orosz. rubl. 101.50 102.
 100 angol. font. 96. 96.
 100 holland. gld. 91.75 92.50
 100 svéd. riksd. 91. 91.50
 100 dán. kr. 91. 91.50
 100 portug. escudo. 102.50 104.
 100 spanyol. real. 97. 98.
 100 orosz. rubl. 175.50 176.50
 100 holland. gld. 40. 41.
 100 svéd. riksd. 18. 19.
 100 dán. kr. 38.50 39.50
 100 angol. font. 5.68 5.68
 100 német. bank. 955. 957.
 100 orosz. rubl. 9.55 9.57
 100 angol. font. 58.70 58.80
 100 német. bank. 58.70 58.80
 100 holland. gld. 47.70 47.80
 100 svéd. riksd. 47.70 47.80
 100 dán. kr. 120.20 120.40
 100 portug. escudo. 117.50
 100 spanyol. real. 361.
 100 orosz. rubl. 164.
 100 angol. font. 368.
 100 német. bank. 116.

100.000 frt.
 2 frt. bélyeggel együtt

MENY

100.000 frt.
 2 frt. bélyeggel együtt

1882. szeptember 15-én

huzás.

MENY

100.000 frt.
 2 frt. bélyeggel együtt

1882. szeptember 15-én

huzás.

MENY

100.000 frt.
 2 frt. bélyeggel együtt

1882. szeptember 15-én

huzás.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „

Előfizetési pénz a minden közlemény:
 lópiacz, VELOSEY-ház, földszint a szer-
 keztőségbe hermentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
 KAROLY könyvkereskedésben és a
 szerkeztőségben. Egyébut a postahiva-
 telok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorórt 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 izbeli hirdetések, aiku szerint a
 legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
 30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmertetlenül beküldött
 kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
 Ugyazintem kéziratok nem adának
 vissza.

A honvédelmi miniszterium.

* Magyarország napi történe-
 tében kétségkívül legfontosabb ese-
 mény a honvédelmi miniszternek
 Szende Bélanak halála. Midőn a vég-
 só napjaiban a nagy kinok atszent-
 vedett férfiú nemes lelkét kilehette,
 maga után egy nagy fontosságu nyilt
 kérdést hagyott örökül: mi lesz a
 honvédséggel?

A ki a honvédséget egy had-
 gyakorlat alkalmával működésben
 látja, a ki betér laktanyáikra, tiszti-
 karával érintkezik, az egy biztató
 kepet nyer nemzetünk jövőjére való
 tekintetből, az azt a meggyőződést
 meritheti a látottakból, hogy Ma-
 gyarországnak nincs oka kétségbe
 esni, mert egy fegyelmzett, lelkesült
 és gyakorlott hadseregnek van bir-
 tokában, a mely hadsereg kész és
 képes is megvédeni e hont barmely
 perczben, de a ki a multba tekint,
 hogy a jövőre vonhasson ítéletet, a
 ki a fokozatos fejlődést lépésről lé-
 lépésre követve, jutna el a jelen ál-
 laspontjára, es úgy alkot képet; az
 nem zárhatja el magát a legsúlyo-
 sabb aggodalmak elől a honvédsé-
 get illetőleg. Minden jel oda mutat,
 hogy még csak ezutan fogjuk meg-
 tudni, ki volt tulajdonképen Szende
 Béla?

A honvédség megalkotói bizony-
 nyal azon szempontból kezdemé-
 nyezték e nagyfontosságu intézményt,
 hogy alapot teremtsenek az eshető-
 ségre, ha majd Magyarország füg-
 getlen, önálló állam lesz. Az eszme
 szép volt, a cél messze hordó, az
 eszközök gyengék, kivéve a magyar-

nak azon vele született tulajdonsá-
 gát, hogy jó katona.

A honvédséget létesülése pilla-
 nata óta két áramlat ostromolta, az
 egyik a nemzeti kedvezés, mely tör-
 venyes hatalyra soha sem birt jutni,
 a másik a becsi elnyomás, mely a
 rendelkezésre álló nagy segédforrá-
 sok kiaknázása mellett mindinkább
 nagyobb erőre emelkedett s ma már
 oda jutott, hogy a kezdeményezés-
 kor felállított uszta elvet veszélyez-
 teti, sőt eddig is már majd egészen
 megsemmisítette. Ott van ma már,
 hogy a honvédség alig képes meg-
 tartani nemzeti jellegét külön álló-
 ságát.

Hogy a honvédség annyira fej-
 lődött, miszerint a hadgyakorlatok
 alkalmával dicsőségesen megállotta
 a versenyt ifjusága és a mostoha
 sorozási viszonyok daczara, a régi
 közös hadsereggel, azt első sorban
 a nemzeti vezényletnek, másodsor-
 ban a régi honvédtiszteknek es
 Szende Bélanak köszönheini, ki ma-
 ga is 48-as vitéz honvéd volt.

Hogy a honvédségnek ez a
 magas fokra jutott képzettsége a
 becsi köröknek szemet szurva, az
 említett katonai köröket arra az esz-
 mére vezette, hogy szarnyat szeg-
 jék e haladásnak, esetleg összefor-
 rasszák a közös hadsereggel a hon-
 védséget, az természetes. Hogy az
 első cél nem sikerült, azért Szen-
 dé a babér, mert ő vitézül meg-
 állotta e tekintetben a sarat; hogy
 a második sikerült, azért öve a
 felelősség teljes mérvben, mert nem
 birt kellő szurdasággal, kellő ova-

tossággal es talán kellő támogatással
 sem miniszter társai részéről. Ma
 már ránk nézve nem képezi a kér-
 désnek fontos oldalát e körülmény,
 hanem igenis az, hogy mi lesz a
 honvédséggel Szende halála után?

A kilátások nagyon szomorítók.
 Mig ő meg volt, bar sok dolog csu-
 szott be, mi veszélyeztette az intéz-
 ményt magát, de személyisége le-
 dönthetetlen gát volt sok tekintet-
 ben.

Nem egyszer ugy állottak a
 dolgok, hogyha leköszön, utóda nem
 lesz, a belügyminiszteriumhoz csu-
 tojjak a honvédelem ügyét. Ma le-
 köszönt végleg, leköszöntette a ha-
 lál. Talán buzgó multjának lesz any-
 nyi hatása, hogy utó d j a l e s z, de
 ebben alig ha lesz köszönet.

A honvédelmi miniszterium, a
 honvédség magasabb tisztikara ma
 már meg van törve az eszmének,
 hogy a magyar honvédség a közös
 hadseregnek kiegészítő része es nem
 egy új önálló magyar hadseregnek
 magva. Alig talánunk embert, aki
 ezen nézet ellen teljes erővel tudjon
 küzdeni. Maga Szende sem tu-
 dott. Es ezért mondjuk, hogy a ki-
 látások szomorítók. A honvédség el-
 vesztí apránként még külsőségekben
 is nemzeti jellegét, isz teljesen osz-
 trák-magyar hadsereg, önállítás, hazaf-
 ias eszme nélkül, egyszerűen ágyu-
 töttelek, akit legelőbb küldenek mé-
 szárszékre, hogy mi hamarabb ki-
 pusztuljon, nehogy a régi kovász
 ribiút csináljon alkalom adtán. Hi-
 szen a 48-adikiakat már is kiostáltak.

A honvédelmi miniszteriumnak

magas hivatása volna, szép czélt va-
 lósíthatna meg. A 48-ban vitézke-
 dett Szende vel körülbelől ki-
 dőlt még a vágy is e miniszterium
 kebeléből, hogy e czélt elősegítse,
 s a helyett uralomra jut a kárnoza-
 tos irány, mely elébb utóbb meg-
 semmisíti a honvédséget, feleslegessé
 teszi a honvédelmi miniszteriumot.

— Kossuth Lajos névnapját a
 ferencvárosi polgárok es az ujonnan meg-
 alakult erzsébetvárosi kör is megfogják
 ünnepeini. Kunfélegyházan hasonlóképen
 megünnepli a függetlenségi párt nagy ha-
 zánkfia névnapját.

— Az egyiptomi forradalom még
 mindig fenyegető jellegű. A hadjárat meg-
 kezdése a közeli napok alatt várható.

* Ónody Géza orsz. képviselőt
 a kiskunfélegyházi 48-as kör a tiszasz-
 lári ügyben tanusított magatartásáért, ked-
 den tartott közgyűlésében, egyhangulag tisz-
 teletbeli tagjává választotta.

— Szende Béla temetése szom-
 baton este het órákor nagy díszszel s a
 megyei közönség tömeges részvetele mel-
 let ment vegbe Gavosdian. Ott voltak a
 végtisztességetelein: Szapary es Be-
 dekovics miniszterek, Fejervary
 hov. államtitkar, Schnierer es Ko-
 vacsi osztaly tanácsosok, s az összes mi-
 niszteriumok többi küldöttjei, kik mind-
 annyian pompás koszorukat helyeztek a
 koporsóra, ott voltak továbbá: a megyei
 es a rugosi városi tisztikar, minden hite-
 lekezett paptság képviselői, több szomsz-
 dos megye es számos község küldöttsége,
 s a gyszolói család teljes számmal: végül

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Danton és Marat.

(DUMAS SÁNDOR „Ingenué”
 című történelmi regényéből.)

ELSŐ RÉSZ.

I. Dantonnál.

Marat arca könnyedén összehuzódott,
 „Bocsásson meg kedves vendégem”,
 — mondá Danton — ön még idegen itt.
 és . . .

„Es én hatásomat idézem elő — vi-
 szonza Marat — szükségtelen, hogy magát
 mentegesse, ismerem én azt!

„Kedves Gabrielám”, — szóla Dan-
 ton, megcsókolván nejét, mint az olyan em-
 ber szokta, kinek valamiért bocsánatot
 kell maga részére kieszközölni, — én
 ezen urral a Palais Royalban találkoztam,
 ő kitérő orvos; ő több mint ez, ő bölcsész,
 es oly jó volt, hogy meghívásomat, misze-
 rint ma nálunk ebédeljen, elfogadta.

„Te általad meghíva, kedves Györ-
 gyöm, biztos lehet ezen ur a szívélyes fo-
 gadtatásáról, csak a gyermekek es a kutya
 nem voltak értesítve” . . .

„Jó ör, mint látom — mondá Marat,
 de egyet vettem észre — tevé hozzá cso-
 dálatraméltó figyelmetlenséggel — hogy a
 kutyák, természetük szerint nagyon aris-
 tockraták.

„Asztaltársaink közül, nem érkezett
 még meg egyik vagy másik?” — kérdezé
 Danton.

„Nem . . . csak a szakács.” Danton
 asszony mosolyogva monda ki e szokat.
 „Felajánlottad-e neki segítségedet,
 mert kedves jó Gabrielám, te is jeles egy
 szakácsne vagy am!

„Igen, de szegyenemre, visszautasít-
 tatam.”

„Bah! . . . te, hát csak arra szorit-
 koztál, hogy az asztalt hozod rendbe?”

„Még csak arra se?”

„Nem. Két inas mindent hozott: asz-
 tal-terítékes ezüstöt, kargertyatartókat.
 „Talán azt hiszi, hogy nekünk niu-
 csenek? viszonza Danton felegyenesedvén
 es homlokát ránczba szedvén.
 „Ő azt mondá, hogy ez egy köztetek
 megbeszélt s előre kicsinált dolog, es ő
 csak ezen feltételek alatt jött, hogy főz-
 zön.”

„Jól van tehát, hagyjuk nyugton őt;
 ez valami eredeti . . . Hallok gyermekem,
 csemetnek! nézd meg ki jön.

Ekkor Marat felé vissza fordulván:
 „Nézz meg ön, vendégem asztaltár-
 saink névsorát: legelőbb is egy tisztára
 önnök doctor Guillotin ur, Talma es de
 Chemier Mária József két egymástól elvál-
 hatatlan egyén, Démoulius Camille, egy
 gyermek, ugyszólván utczai gyerköcz, de
 lángeszű gyerköcz, — es ki még? . . .
 Ön, a feleségem es én, ebből állunk . . .
 Ah! Elfelejtettem Dávidot. Ipmat is el-
 hivatam, de ő ugy találja, hogy mi nagyon
 magas társulat vagyunk ő neki, ő igen jó
 es jeles férfiú a vidékről, ki egészen ide-
 gennek érzi magát Párisban, es hatalmas
 kiabálással vágyik vissza az ő Arcis-sur-
 Aube-jába . . . No, lépj be tehát, Camille,
 jer hozzánk!”

Ezen utolsó szók, egy középtertmetti

emberhez intéztettek, a ki, bár megvolt
 26—27 éves, mégis aig latszott huszeves-
 nek lenni. Ő nyitvan, bizalmasa volt a
 haznak, mert open oly jól fogadtatott ő
 mindenki által, mint rosszul fogadtak volt
 Maratot, — megállott az előszobában, hogy
 Danton asszonyt kezet fogjon, a gyerme-
 ket megcsokolja es a kutyát megszoroz
 gassa.

Danton felhívására, belépett.
 „Honnét jösz?” — kérdezé Danton, —
 „egészen összehuzolva nézsz ki.”

„En? Legkevésbé sem!” — vála-
 szolá Camille, mialatt kalapját egy székre
 dobta, — „de mégis gondold meg csak . . .
 Ő bocsásson meg ön! Uram! . . .

Még csak most vette észre Marat urat
 es köszönt neki; Marat visszonzta az üd-
 vözlést.

„Gondold meg csak” — folytató to-
 vább Camille, — „én a Palais Royalból
 jövök.”

„Mi is,” — válaszolá Danton, „mi is
 onnét jövünk?”

„Jól tudom; — én kerestelek téged,
 es elbámultam, hogy a hársfák alatt nem
 találtalak, pedig légyottot adtam neked
 ott.”

„Tudod-e mi az újság?”
 „Igen, a semmirekellő Brienne elbo-
 csáttatása, — Necker ur visszatérése! Pom-
 pás! — Mindez! . . .

De én más célból mentem a Palais
 Royalba!”

„Es miért jöttél oda?”
 „Azt bittem hogy ott fogok valakit
 találni; ki bajlandó volna, velem össze-
 veszni, es mert hajlandó voltam azt elfo-
 gadni . . .

„Bah! vajlon kire céloztál te.”

„Divarol es Champcenetzere, ezen
 kigyó fajtakra.”
 „Mi okból?”
 „Mert ezen gazemberek engemet,
 kis zsebkönyvükben a nagy emberek köze
 tettek.”

„Es mit tartozik az read?” — mondá
 Danton, vállat vonitva.

„Nagyon is reám tartozik . . . Ne
 osztályozzatok engemet Desenarts es De-
 rome Eugén közé, egy oly ember közé,
 ki a megszabadító Amort, egy értelmes
 szindarabot készített, es egy olyan ember
 közé, ki még épen semmit se csinált.

„Hát te mit csináltál, hogy oly
 akadémós vagy?” — kérdezé mosolyogva
 Danton.

„En?”
 „Igen, te.”
 „En semmit se csináltam, — de fo-
 gok csinálni, arról jót állok neked! Egyéb-
 irant én tévedésben vagyok. De Iste-
 nemre! egy sor verset csináltam, melyet
 nekik elküldtek . . . Ő jól megraktam
 őket — katonáson, ő római modorban . . .

An grand hôtel de la Vermeine,
 On est logé très proprement:
 Rivaroly fait la cuisine,
 Et Champcenetz l'appartement.

„Aláirtad azt?” — kérdezé Danton.
 „Istenemre mondom, hogy igen, —
 azért mentem a Palais Royalba; melyből
 sem az egyik, sem a másik ki nem moz-
 dul . . . Azt hittem, hogy e sorversemre
 feleletet találek: no de, nem a magam
 költségére jöttem, — mint Talma mondja.”
 (Folyt. köv.)

a szegedi választók küldöttjei, kik szintén két gyönyörű babérkoszorút tettek a kopsórára.

Boszniából pár nap óta különös hírek érkeznek. Kállay ezek szerint pártatlan korrupcióra talált az ottani hivatalnokok közt. Így Alpi rendőrfőnök Szerajevóban nemcsak tetemes adósságot csinált, de 12,000 forintot sikkasztott a bosnyák tartomány kormány rendelkezési alapjából, továbbá Thodorovich mostári kerületi előjáró, egy tábornok fia, mint földbevéltási biztos Sienicában körülbelül 14,000 forintot sikkasztott, melyet eikartyázott. Épigy Poslawski dervendi volt adószedő 15,009 forint elsikkasztásával van vádolva.

Isten veletek.

A nemes versenynek vége. A gyors gőzös mely ide hozott el siet veletek jó dalok. Szívvel üdvözöltünk, ajkunk szívből monda „Isten hozott.” Tettünk mit tehattunk, hogy itt léteketekben hiányt ne lássatok — legalább az igaz szeretetben. — A taps, mi felzúgott hathatós dalaitokra, nem a hideg udvariasságnak volt halvány nyilatkozata, de az együtt értés, a benneket értesítők kitérője.

Debreczen lakói nem fognak feledni; ép úgy emlékekben tartanak titeket, mint, kik utórról 14 év előtt a városba jövének ünnepét megülni az édes hazai dalnak. —

Nem mondjuk mi: „nem volt benneket sértő, — mit sem tettünk olyat, a mi talán bántott.” Sok ember közt, szokott sok dolog történni, de a jóakarot meg nem tagadjátok. Nem az a fő, ki, mit ad, — de hogy milyen szívvél adja. Koldustól aranyat ne kívánjunk soha. — Omladozó házbán, meleg kézzel töltötök a szívnek, mintha hideg dőllyel drága marhát adnátok.

Talán a modorban van valami olyan, amin megittózik, aki nem ismeri a debreczeni polgárt; tán a nyílt szívűség, a darabos egyszerűség nem egy embert bántott, de nem többet ér-e az, ha szembe nem néz, hátmögött nem mérge, mintha sima csuszó mászó módra dicserne szemében, s hátmegett meg marna álnok kigyó módra?

Hat napig valótok kedves vendégeink, messze földről eljött dalok. Ezen hat nap alatt, sok jó emlék termett. Az óra már ütött, ti elmentek vissza; kit kit váró kedvesi ölelnek néhány óra múlva. Hisszük, nem feledtek bamar, nem itéltek talán el bennünket szigorun!

Mi a szeretetnek igaz melegével kísérlünk benneteket, s érzelmünk átölel még a távolban is, s lelkesült kebletek hatalmas dalai sokáig visszacsengnek felgyúlt sziveinkben.

Nem a hivatalos, fagyos hangon, de a nép nevében, amely lelkesedni is tud, amely különbséget nem tesz köztek egyiránt szeret, egyiránt megbecsül, pályadíja a taps, a lelkesedés... Mondjuk bucsuzól: Az ég vezéreljen, Isten veletek!

Országos dalárünnepély Debreczenben.

Debreczen, aug. 21.

A tegnapi délelőtti dalárvény, mint már jeleztük, az első versenyhez hasonlóan sikerült volt; ugyanazon dalárdák vettek ebben részt, melyek az elsőben, kivéven a pécsi és losonci dalegyletet, melyek az első napon már bejelentették visszalépésüket. A lefolyt versenyekből itélve, az általános vélemény az, hogy az országos dalok az utóbbi két év alatt jelentékeny haladást tanúsítottak; az „Ébresztő” című versenydarab előadásánál a versenyzők felfogása részben ugyan különböző volt, de művészi kivitel tekintetében mindenik megállta helyét. Egyes bíráló bizottsági tagoktól kiszivárgott vélemény szerint, a versenyzett dalárdák a siker tekintetében következő sorrendben lesznek kitüntetve: 1. Pécsi dalárda; 2. Szegszárdi dalárda; 3. Kolozsvári polgári dalegylet; 4. Miskolci dalárda.

Az első összhangverseny szombaton tartatott meg a városi színházban, a második tegnap a ref. collegium udvarán. — Ugyancsak tegnap este fényes bál rendezett a „Bika” vendéglő új dísztermében. A tegnapi délelőtti folytatást tartott közgyűlésről pótlólag fényes emlémlünk két

fontos szövegre került tárgyát. Az egyik az, hogy a fővárosi és vidéki dalegyletek az általuk rendezni szokott jótékony célú és művészi hangversenyek után adóval terhelhetnek meg; a másik az, hogy a dalegyletek és dalkörök tagjai között olyanok is foglalnak helyet, pl. színészek és templomi énekesek, kik az énekművészetet ex professo, kenyérkeresetből gyakorolják. Az előbbire az volt a közgyűlés határozata, hogy a központ feliratot intéz a belügyminiszterhez a dadárdák által rendezendő hangversenyek adómentessége tárgyában. A másikra pedig azt határozta a közgyűlés, hogy oly egyének, kiknél az énekművészet kenyérkereseti forrást képez, dalárünnepélyek alkalmával, nem bocsátatnak versenyre.

A másnap tartott közgyűlésen, a dalárszövetezt tisztviselői kerára adták be a szavazatokat. Tárgyalás alá került továbbá a szövetezt módosított alapszabálya, mely az egész délelőtti folyamat igénybe vette. A közgyűlés délután 1 órakor véget ért, kezdetét vette a diszebed, mely a dalárok tiszteletére a „Bika” vendéglőben rendeztetett. Mondani is felesleges, hogy kitűnő toasztok fűszereztek az ebédet, s a jókedvet fokozta Oláh Józsi zenekara. A társaságban mintegy 400-an vettek részt.

Az országos dalárünnepély utolsó napját éljük; a mai napot még nálunk tölték, körülkben időztek a haza különböző városainak dalárünnepélyei, s a déli és esteli vonatokkal távoztak tőlünk, vívén magukkal bizonyára nem egy kedves emléket a lefolyt ünnepélyességek nagyszerűségéről, s Debreczen városának szíves vendégzeretéről.

De mielőtt a bucsuról szólanánk, meg kell emlékeznünk az utóbb lefolyt eseményekről.

A tegnapi délelőtti közgyűlés után mint már említettük, kitűnően sikerül diszebed rendeztetett a „Bika” vendéglőben; este pedig az első összhangverseny folyt le a színházban, melyet a közönség zsufolásig megtöltött. A műsor következő volt: 1.) Hymnus Erkel Ferencztől. 2.) Ébresztő Mosonyitól, vezetve Huber Károly által. 3.) A sajkázó, Schubert, vezetve Huber Károly által. 4.) Honvéd takaró (a „Névtelen hősök”-ből) vezetve Erkel Ferencz által. 5.) Viharban, Dürnertől vezetve Huber Károly által. 6.) Magyarok istene (Petőfi) Liszt Ferencztől, Huber K. által. 7.) Harmonia dicsőenke, Huber K. által. 8.) Szózat, Egressy Béni, Huber K. által.

A látvány valóban impozáns volt; mintegy 700 dalár vett részt az összhangversenyben, s a Hymnus előadásánál maga Erkel Ferencz volt a karmester, kit a közönség szűnni nem akaró zajos tapsokkal fogadott. Az összhangverseny után a dalárok nyilvános helyekre és különböző magánházaikhoz voltak meghíva, s a városban egész éjjel folyt a vig mulatság. Erdemes a fölemlítésre, hogy a marosvásárhelyi dalárda élnöke Kerekes Sámuel tanár, ki verses rögtönzött felkötésű versei által oly feltűnést keltett városzerte, tegnap este a „Korona” vendéglőben tiszteletére rendezett estélyen a város közönsége részéről díszes koszorúval és virágcsokorral lett kitüntetve.

Tegnap délelőtti 10 órakor folytatott és befejeztetett a közgyűlés. E közgyűlésen hirdettetett ki az új tisztviselői karra tegnapi délelőtti történt, szavazás eredménye. A szavazatszedő bizottság jelentése szerint 22 testület adta be szavazatát s a szerint az orsz. magy. daláregylet tisztviselői kara az 1882—1884-ik évre, következőleg alakítottatott:

Elnök: Bartay Ede.
alelnök: Simonffy Kálmán.
titkár: Abrányi Kornél.
pénztárnok: Engeszer Mátyas.
tisz. orsz. karnagy: Erkel Ferencz.
orsz. karnagy: Huber Károly.

I. Központi választmányi tagok.

1. Erkel Ferencz.
2. Nagy Agoston.
3. Bogisich Mihály.
4. Sipos Antal.
5. Tanczos Béla.
6. Pencs János.
7. Saágh József.
8. Zimay László.
9. Erkel Lajos.
10. Folmann Alajos.
11. Csizik Károly.
12. Dr. Hubay Károly.

Póttagok.

ifjú Szotyori Nagy Károly.
Pecz István.
Belovics Imre.
Székely Imre.

II. Vidéki választmányi tagok

1. Kovács Sándor (Losoncz.)
2. Oláh Károly (N.-Körös.)
3. Huszka Ödön (Szeged.)
4. Kovarcz Emil (Losoncz.)
5. Riszner József (Jászberény.)
6. Kovács János (H.-M.-Vásárhely.)
7. Lengyel Imre (Debreczen.)
8. Boda Vilmos (Szegszárd.)
9. Mikuleczki István (Miskolcz.)
10. Garam Jenő (B. Gyarmat.)
11. Benigni Sámuel (Kolozsvár.)
12. Baksai István (Rima-Szombat.)
13. Barta Endre (Szatmár.)
14. Bánfay Simon (Pécs.)
15. Zolcsák János (Ungvár.)
16. Jó Károly (Szentcs.)
17. Gróf Eszterházy Kálmán (Kolozsvár.)
18. Weresz Dénes (Torda.)

Póttagok.

Stadler Károly (Győr.)
Kék Lajos (Apatin.)
Bayer Ferencz (Lőcse.)
Kerekes Samu (Maros-Vásárhely.)

Ezután az alapszabályok módosítása folytatott, végül pedig a királyi himnusz ügye került szövegre. A kiküldött bizottság a tárgyban azon javaslatot terjesztette elé, hogy a Hymnus költeményére pályadíj tűzessék ki, ugyszintén zenéjére is. A költeményre 100 aranyat, a zenére 200 aranyat állapított meg. A pályázat meghirdetésére és elbírálására a tud. akadémia kérélt fel. Az új magy. királyi himnusz az 1884-ben Miskolczon tartandó orsz. dalárünnepélyen fog az összes hazai dalárdák által a nemzetnek bemutatni. A pályadíj beszerzésére az orsz. daláregylet központja aláírási ívet fog kibocsátani.

Ezek után Simonffy Kálmán elnök, majd Simonffy Imre polgármester, diszeled, bezáró beszédeiket a jelen voltak zajos éjlenzése közepett elmondván, a közgyűlés délután 1 órakor véget ért. Délután négy órakor a ref. főiskola tagas udvarán vette kezdetét a második összhangverseny. Az udvar, melybe mintegy 3000 ember belefér, majdnem egészen megtelt, s az összhangverseny az előző versenydarabokkal ugyanoly praeciszitással ment végbe, mint tegnap. A közönség több darabot megismételt. E második összhangversenyél a karmester tisztelet H u b e r Károly vitte.

Az ünnepélyt befejező, s a színházban este tartandó dísz-hangversenyben való közreműködés céljából a fővárosból a tegnapi délutáni vonattal körülkbe érkeztek: Hubay Aranka k. a. Bartók Lajos ur. Palmay Ilka urólgy, s még többen. A díszhangverseny műsora csaknem minden pontjánál szűnni alig akaró zajos tapsokkal jutalmazták a közreműködőket. Nagy hatást keltett különösen Bartóknak ez alkalomra írott, s általa elszavalt prólog, melyet zajosan megtapsoltak. A hangverseny után társas vacsora volt a „Bika”-ban, majd fél 11 órakor kezdetét vette a Bika vendéglő új termében a dalárok tiszteletére rendezett tánczvigalom, melyen Debreczen város és vidékének intelligens hölgyközönsége vett részt.

A kiváló pompával díszített táncztermet most először használták a közönség, s midőn a terembe beléptünk, valóságos tündérpalotába hittük magunkat. A falazatok gyönyörű festményei, az értékes légszesz csillárok, az emeleti páholy sorok, s mindenhez véve a díszes hölgykoszorú elragadó látványát, bátran elmondhatjuk, hogy e városban nagyon régi idő óta nem volt ehez hasonló fényes tánczmulatság, mely egészen viradigt tartott.

Az országos dalárünnepély befejező mozzanatát a versenybírák ítéletének kihirdetése képezte.

A jury ítélete.

I. Csoport.
Az „Ébresztő” versenymű élénkléseért:

az I. díjat egy aranyozott ezüst-kelyhet nyerte a pécsi dalárda egyhangulag.

a II. díjat, Debreczen város hölgyeinek első jutalmát, ezüst serleget nyerte a losonci dalárda szótöbbséggel.

a III. díjat, a debreczeni dal és zeneegylet első jutalmát, ezüst koszorút nyerte a miskolci dalárda egyhangulag.

II. Csoport.
A szabadon választott darabok versenyében:
az első díjat, Bartha Ede elnök által adott kisebb ezüst koszorút nyerte a kolozsvári dalkör, egyhangulag.
a második díjat, a debreczeni hölgyek második jutalmát egy kisebb ezüst

serleget nyerte a szegszárdi dalárda szótöbbséggel.

a harmadik díjat, a Lőcse Sándor által adott kisebb zongorát nyerte a szatmári dalárda egyhangulag.

a negyedik díjat a „Harmónia” társulat által felajánlott harmoniumot nyerte a kolozsvári polgári dalkör szótöbbséggel.

az ötödik díjat, a debreczeni dal és zeneegylet második jutalmát, ezüst serleget az ungvári dalárda egyhangulag.

A jury ítéletének kibírdetése megkezdte a bíráló bizottság a közgyűlésen azon tételét, melyszertől a dalárdák, melyek a pályadíjak elégsége miatt díjat nem kaptak, a bíráló bizottság összes tagjainak aláírásával a bíráló bizottság által megválasztott elismert díszokmányt nyerni, mely okmányok ezentúl a jutalmakkal egyenértékűnek nyilvánítottatnak.

A jegyzőkönyv felolvasása után megkezdte a bíráló bizottság által megválasztott elismert díszokmányt nyerni, mely okmányok ezentúl a jutalmakkal egyenértékűnek nyilvánítottatnak. A jegyzőkönyv felolvasása után megkezdte a bíráló bizottság által megválasztott elismert díszokmányt nyerni, mely okmányok ezentúl a jutalmakkal egyenértékűnek nyilvánítottatnak. A jegyzőkönyv felolvasása után megkezdte a bíráló bizottság által megválasztott elismert díszokmányt nyerni, mely okmányok ezentúl a jutalmakkal egyenértékűnek nyilvánítottatnak.

Ezen jelenetek zajos vitát idézték elő; a bíráló bizottság tagjai ellenében egyes gyausító hangok is emelkedtek, sőt egyeseken kárhoztatták, amiért a szonzi dalárdának a második díjat odaítélte. A zaj oly nagyra nőtt, hogy az elnökség sem volt képes az izgatott kelyeket lecsillapítani; hiában voltak Lengyel Imre csillapító szavai, hiába a diszeledő Simonffy Imre figyelemztetése, az elégségség mindinkább nagyobbodott, mit a veit Kerekes Sámuel szűttén a bíráló bizottság kárhoztató nyilatkozata. — Egy szóval a botrány nem volt elkerülhető, s hogy az nagyobb dimenziókat nem öltött, Simonffy Imre polgármesternek tudomható, ki az eléssé vált vitának azonnal vetett véget, hogy Debreczen város monographiájának egy-egy példányával az összes dalárünnepélyek megajándékozta.

A jutalmak kiosztása után az elnökség zárbeszédei következtek.

S ezzel a debreczeni orsz. dalárünnepély véget ért; a dalárok egy része a déli vonattal a másik része pedig az esteli vonattal városunkból mind elmentek. —

A magyar reformátusok egyházi szervezete.

A magyarországi reformált egyházi mult év végén Debreczenben megtartott országos zsinatának egyházzervezeti munkálata nézve, már lekerkezett a felségét az elhatározás és a zsinat elnökségére is közöltetett.

A zsinat elnöksége a munkálatot a legfelsőbb jóváhagyást kérés a felségét intézett folyamodványával a miniszterelnöknek bemutatván, ez azt f. évi január 21 tette át illetékes tárgyalás vegtet a vallás és közoktatásügyi miniszterhez. Aztán az igazságügyi miniszterrel a munkálat, különösen a törvénykezési rész illetőleg, közöltetvén, ez márczius 9 én közölte a maga véleményét a vallás-és közoktatásügyi miniszterrel. Most a két miniszter és a miniszterelnök az illető szabreferensek közbejöttével beható megbeszélés tárgyává tették az ügyet és a mintegy 450. §-ból álló munkálaton több napi táncsozás után átmentek.

Igy került az ügy június 17-én a minisztertanács elé, mely a nevezett miniszterek nézeteit magáévá tevén, a felterjesztéssel az illetékes vallás-és közoktatásügyi minisztert bizta meg. Az előterjesztés más július 2-án megtörtént, és arra a felsége július hó 30-án adta ki a legfelsőbb elhatározást, mely augusztus hó 7-én közöltetett a zsinat elnökségével.

A legfelsőbb elhatározás a munkálat iskolügyi — második — főrészét elkülöníteni, és az egyházzervezeti és törvénykezési rész különösen az állami felügyelet s államiranti viszony szempontjából megkülönböztetve módosítani kívánja. A módosítások a mint értesültünk, sem nem számosak, sem lényegesek és sehol sem érintik a szorosan vett egyházi életet, s a nálkevebbé a hitelveket.

A kívánt mód s a munkálatba beillesztés magára a zsinatra b

Bartók Lajos

Szerző szavalt a Debreczenben 1882. aug. 21-én tartott színházban rendezett ünnepélyen

Viruló oáza a nagy Enyhületet nyújtó tih Hol magyar barátság Hős lombjait s édes Debreczen városa! Daltól oly hangos!

Igy állasz, városa az Dalunkra gondolok, Mióta magyarban szíved Nagy ezer éve itt maradt Az a magyar nóták

Hallgasd meg, s ismét Ha vig, ha szomorú, Igaz történe hazánkra Ebben van megírva, Felleges egünknek b Ez lejt deli-szépén, Mint ha szálló-harfák Ha vidám: szárnya

De mint o pacisirta, Ha érzés bírónke: a Nézet ad a rózsá, s Lelekők nyilatkozik s Mint a világ lelke sz De ha te szólasz, ó Csak akkor tudják m

S ha a szót elvették, Százszor többet mond S hej, ha rád gondol S megis vigasztalónk Birom e feledni régi Jó Balassa Bálint, T A nemzet kihűlő tüze Tűzét élesztgetvén, s Nemzeti közönségnek t Mig a végváraktól a Röpíték lantjait jajga S nat ti, idegenek t Termő mag, mit a sz Kikben anyi sem vo

Köbor muzsikusok, e De zenénk változott S rajatok apáink si Klasszikus zene lett Tí öltöztették széps Hej, de szép magyar

Ne legyen már se Emlékszem multakról Vissza e városra? P Lantját megkeresni Lantját, a mely zeng S a szellem rea szait Mik körül a dal szait S mintha a zaslókat Vegyulno szellemek s

Fuj az idő szele, — mi Elvisz egy országot Mely sziklán nyugov Einemult zenéje sok Sziklába faragott Mer Eltemeti, s ajkát leza De te, város, ámbár é Állsz szilárdan, s néz Csak légy hü a földhöz Es mint dalod, legy

— Az eszlári advány látott napvilág intéztek a törvényekében, kik „ártatlanul” ják magukat.

A beadványok e a vizsgálóbíró ellen szal vádolnak; a más kéri, hogy a vizsgáló őriztessenek, „mert az lyos üldöztetésük (!) a harmadik beadvány eszlári háznak kirabl len panaszodik.

Csodálatra méltó a természet ereje,
ha az kellő módon alkalmaztatik.

A TERMÉSZET EREJE!

Igy kiáltok én is fel s önnek ezennel legbensőbb köszönetemet fejezhetem ki, miután hála legyen érte az istennek, az ön Winkelmayer féle bojtorján gyökér szesz- és hajkenőcs segélyt hozott számomra hajam kihullása ellen s annak újra növényesével s csak azt óhajtanám, miszerint az igazság a világnak tudomására jusson. Kaufman P. Doblán.

Hat évig kopasz és szakálltalan, mint a milyen 24 éves fiatal ember létemre voltam, csaknem kétségbeesztő. Az ön csakugyan csodálatra méltó és gyógyhatásos Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szesz és hajkenőcsének használata után alig két hónap alatt ismét tömött hajam nyertem, sőt még a szakállam is, melynek kinövésében magam is kételkedtem, igen szép sűrűn mutatkozik. Hála érte az istennek, a természet gyógyerejének; önél köszönetemet, miután legközelebb Bécsbe fel fogok randolni, élő szóval fogom Kandel J. gépész Budapestén.

Az ön Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szeszének néhány üveggel elhasználása után, parókámat, melyet már csaknem egy éve viseltem, ismét félretehettém, s most ismét megrán a hajam, sőt több mint ezelőtt. Ezen eredményről nálam bárki is meggyőződhetik. Wend J. jószágutalajdonos B. Lag. a Thaja mellett A.-Ausztria.

En az ön valódi Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szeszéből 2 palacczal hoztatam magamnak, s annak használata mellett, mind a mellett is, hogy aig vagyok még 20 éves, rövid pár nap alatt nagy és szép szakállt kaptam. Ezennel hálás köszönetemet Maradtam tisztelettel ifj. Mabuser Lörcincz, Krappón (Kraina).

fejezem ki.

Legbensőbb hálás köszönetemet az ön Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szeszéért, melynek három heti használata után, pompás tömött szakáll birtokában vagyok. En az ön csodálatra méltó készítményét mindenkinek a legmelegebben ajánlhatom.

Ezen, valamint sok más száz elismerő és köszönetirat, melyek nálam eredetiben mindenki által bármikor is betekinthevés végett ki vannak téve, a Winkelmayer-féle bojtorján gyökér szesz és hajkenőcs, minden dicséretét feleslegessé teszik, mivel a jó önmagát dicséri meg.

Arai: 1 palaccz Winkelmayer-féle bojtorjángyökér szesz 90 kr.
1 tégely " " hajkenőcs 50 kr.
1 palaccz " " olaj 40 kr.

Bécsi megküldésnél, (a pénzbeküldése vagy utánvét mellett) csomagolásért 10 krral több.

Központi raktár: WINKELMAYER J. Bécs. VI. Bürgerplatzgasse 21. szám alatt.

Főraktár: Debreczen; Rotschnek Emil gyógyszerész, valamint minden hírnevesebb gyógyszertár és illatszerkereskedésekben kaphatók.

A tömördek hamisítás kikerülése végett, csak arra kéreik, mindenkor Winkelmayer-féle valódi bojtorjángyökér készítményt kérni, s arra ügyelni, hogy mindeuk palacczon J. Winkelmayer Bécs VI. Bürgerplatzgasse 21. czég legyen alkalmazva.

Legjobban	osztályozásra	alkalmas!
Eredeti	MA YER	trieur
25,000 gép használat- ban		A gyári jel- vény kivántassék
		
Grossmann J.		
váci körút 76.	BUDAPEST	váci körút 76.

Az eredeti Singer varrógépek

ismét fényes bizonyítást adtak czélszerűségüknek, amint azt a forgalom emelkedése is taúsítja, mert a múlt évben

több mint fél millió

vagyis 561.306 db. eredeti Singer-gép árusítottat el, mely több mintegy harmadát teszi a világ összes varrógép gyártmányának. Jósága és munkaképessége ezen gépeknek, valamint czélszerű szerkezete, melyek által ezek folytonosan tök élyesbítettnek, tették ezen rendkívüli eredményt lehetővé, és az eredeti Singer varrógépeket úgy a háztartás — mint minden iparos czégre a legkedveltebb varrógéppé a világon. — Ezen gépek jelenleg az újonnan

módosított alvánnyal

szállítottatnak, melyeknek előnye mindennek fölé az, hogy az előbbi könyvben megfogó és lármás járása aljakazál, zajtalanabb s könnyebb járásnak sem káros.

„Eredetiek” ha a gépek az itt látható gyári jegyet a gép karján s alványán viselik. Ugyanezért teljes jótállás mellett, gyári árón, heti egy forint törlesztés mellett árusítottatnak el.

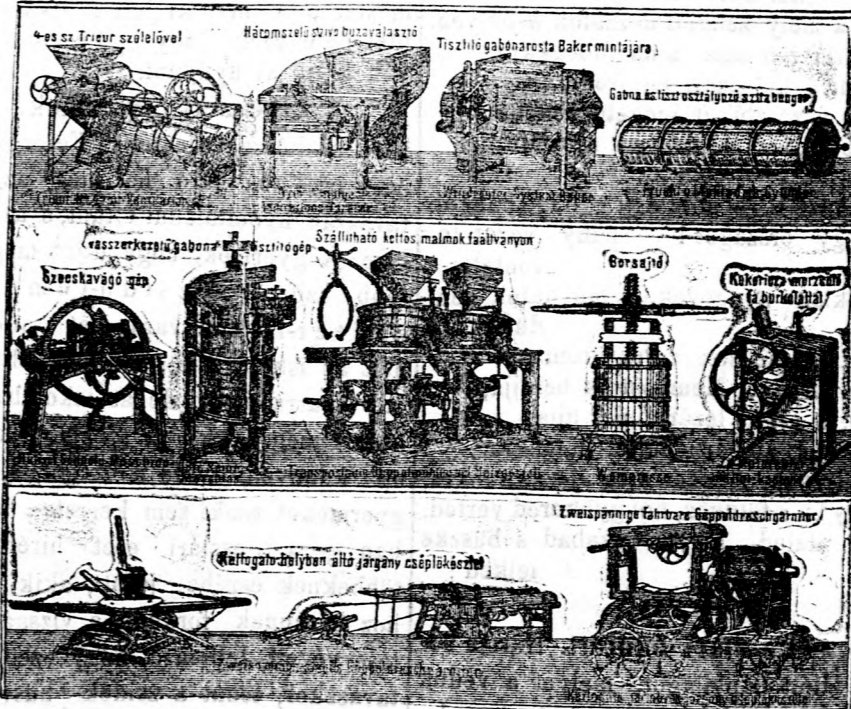
NEIDLINGER G. Debreczen, Piacutca 2145.

Jégeladás.

Péterfia-utcán, a régi csordás háznál levő sörcsarnokban naponkint reggeli 5 órától 8 óráig friss jég, 25 és 50 krtól feljebb kapható.

Gutjahr és Müller B.-pesten.

Első b.-pesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár (ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER) a Margit-híd közelében. ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdaság számára; Járgány-Cséplőgépek, szelelő rosták, kukorica morzsolók, szecskavágók, borsajtók. Különlegességek malmok számára. Duplamalmok, malom trieurhengerek, gabona osztályzó-hengerek, koptatógépek, daraválasztógépek, tararok, detacherök. Malom alkatrészek u. m. Transmissiók, szijkerekek. Rostalemezek: Cséplőgéprosták, liszthenger sziták, koptató-lemezek, ráspoly-lemezek stb. Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. Gyári raktár és képviselőség: Debreczenben Borsányi Victor urnál.

354. szám.

ÁRJEGYZÉK

az „ISTVÁN” gőzmalom készítményeinek

készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értéken költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN ingyen zsákkal.

- A. Asztali dara nagyszemű „ szinte 30 kilós zacskóval
- B. szinte apró szemű „ szinte 30 kilós zacskóval
- C. Dara középserű „ szinte 30 kilós zacskóval
- O. Királyliszt
- 1. Lángliszt
- 2. Montliszt
- 3. Zsemlyeliszt különös
- 4. „
- 5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű
- 6. szinte 2-od
- 7. Közép kenyérliszt 1-ső
- 8. „ 2-od
- 8 1/2 „ Barna „ 1-ső
- 8 3/4 „ „ 2-od
- 9. Láblliszt
- 10 1/2 Veres liszt á 50 kg.
- 11. Finom korpa zsákkal
- 11. „ „ zsák nélkül
- 12. Durva korpa zsákkal
- 12. „ „ zsák nélkül
- K. L. Kétszeres liszt simán őrlőre
- R. I. Rozsliszt 1-ső rendű
- R. II. szinte 2-od
- R. III. szinte 3-ad
- R. IV. Rozskorpa „ zsákkal
- A. K. Árpakása 00. „ zsák nélkül
- „ szinte 0
- Simán őrlött buzaliszt zsákkal
- Ugyanaz „ „ nélkül
- „ szinte 3
- „ Arpadara 5
- A. Arpa liszt 6

Debreczen, 1882. aug. 18.

A. B. C. 0—9 sz. 25 és 85 krtól.
10 1/2 11. 12. „ 50 „
R. I.—III. számig. 85 „
A. K. 00—5 számig. 50 „
Arpaliszt „ 75 „

1882. XIV. évfolyam

Előfizetés

Helyben és postán
Egy évre 10 frt. Negyed évre 5 „
Előfizetési pénz a postapostán, VECSEY-ház postakasszába bérmentve

Előfizetési

TELEGI K. LAJOS KÁROLY könyvkereskedésnél. Egyszázalékos

A nemzeti

Debr

(?) Fényesen,

pelték meg egész h

magyar király, Istv

a papa a szent e

ott volt föl.

Emlékezhettek

pár évvel ezelőtt, a

ünneppé akarta pro

sa kormány, de a n

ikus egyházak, nem

el így tulnyomóla

ikus jellegűnek mo

magyar király emlé

zett ünnepély.

De azért ott a

lezett nagy ünnepé

vallás különbség n

hazafi. Elmegy egy

adó éneket az egke

a nehéz századokon

házát, hogy annyi

zene közt a harom

büszkén hirdeti, hog

akja Szent István

kezet, mely az els

mely megalapítá ez

aldást hozott az egé

A történelmi er

sege elevenül fel elő

fővárosi és vidéki ü

vassuk a tudósítást.

kifogásolhatja egyik

nyét, lehet, hogy a

érdemei rajzolvak,

hogy csak a hagy

oly nagy István k

helyen nem alkalom

gatni, ma elég ann

csaknem kilencz év

ál a magyar király

eselekvés szinpadaró

hatalom.

A „DEBRECZEN

Danton és

OMAS SÁNDOR

czimű történelm

ELSŐ R

I.

Danton

„Nem beszéltek ö

„Ugy mutatták, n

nak engemet, kedvesem

„Hogyan? Uram!

ön még mindig amellett

bánkodik, a mit monda

mit örül irak?

„Igen uram, igen

mille — meg kell valla

zékeny börom van, és

teszek az irodalomban,

hirlapomnak kell lenni

„S mit fog ön e

ban? — kérdez egy b

szobából jött.

„Kedves barátom

Camille — felismervén

hangját, ki drámai pály

deite meg — azt fogor

ön, azon a napon, mely

pot kap, a világ legelső

„Jól van tehát, me

pem — felelé Talma

ember, ki azt nekem ad

„Oh! jó napot C